

UJEL SEM SE V MEDIJSKE MREŽE

Včeraj, ko je bil moj brat na računalniku, sem videl njegovo kodo za vstop na njegovo stran.

Zvečer, ko so vsi družinski člani zaspali, sem počakal še pol ure. Nato sem vstal s postelje in potihno odšel do računalnika.

Prižgal sem ga in vstopil na bratov Facebook. Začel sem se pogovarjati z bratovimi prijatelji o športu, koncertih in zabavah.

Naenkrat sem dobil nenavadno pismo. Odprl sem ga in pisalo je: "Greš igrati poker na spletu?" Odločil sem se, da sodelujem.

Igrali smo kar nekaj ur. Naenkrat sem zaslišal očetovo budilko. Hitro sem ugasnil računalnik. Stekel sem v svojo sobo in se

pokril z odejo. Tako sem vsako noč vstajal in na skrivaj igral poker na spletu. Podnevi pa sem kar naprej dremal. Mami in mami sta me spraševala vsa zaskrbljena, kaj je narobe z mano.

Zgledal sem res bolan: ves blede v obraz, s črnimi podočnjaki in popolnoma brez moči. Ampak ponoči sem še vedno bedel ob računalniku. Dokler se neke noči ni zbudila mami in me zasačila!

Tako se je končala moja nočna avantura. Moje počutje podnevi je zopet odlično!

Nik Spolenak, 4.2

Ujel sem se v medijske mreže

Danes lahko na televiziji vidimo vse, kar želimo: poročila, nadaljevanke, vremensko napoved, koncerte, športna tekmovanja, komedije, risanke in filme.

Najrajši gledam risanke. Ugotovil sem, da imamo več programov, ki predvajajo risanke od zore do trde teme. Risanke so tudi v tujih jezikih. Ena risanka, dve risanki, tri risanke ... Kmalu nisem mogel več brez njih. Postal sem odvisen od gledanja risank. Zjutraj, ko sem vstal, sem jih gledal. Ko sem delal domačo nalogo, sem jih gledal. Ko sem vadil igranje harmonike, sem jih hotel gledati. Ko sem jedel večerjo, sem mislil le na risanke.

Starša sta kmalu ugotovila, da sem se ujel v medijske mreže. Ker sta mi prepovedala gledati risanke, sem bil slabe volje in celo nesramen do njih. A nista popustila. Vztrajala sta, da smo šli na sprehod, drsat v mestni park, skupaj smo brali knjigo o Groznem Gašperju in se pogovarjali o zdravem načinu življenja.

Sedaj vem, kako zlahka lahko postanemo odvisni od televizije in kako pomembno je, da svoj prosti čas preživimo aktivno in ne pred televizorjem.

Tim Lenarčič, 4. 2

UJELA SEM SE V MEDIJSKE MREŽE

Šolski zvonec je zazvonil konec pouka. Veselo pospravim stvari v torbo in se odpravim domov. Danes je petek in končno bom imela spet nekaj časa za brskanje po internetu, gledanje televizije in branje revij. V šoli so nam povedali, da so to mediji. Z njihovo pomočjo lahko izvemo, kaj se dogaja po svetu ali naši domovini, kakšno bo vreme, kaj je trenutno moderno... Iz medijev lahko izvemo veliko o svojih najljubših zvezdnikih.

A, v svetu medijev ni vse samo resnica, veliko je tudi laži. V različnih reklamah se najbolj pogosto pojavijo laži. Moj dedek in m babica gledata vsak večer poročila in tudi vsak dan bereta novice v časopisih. To kar izvešta iz medijev vpliva na njun način razmišljanja. Pri tem mediji vplivajo dandanes na večino ljudi. Vplivajo na naš način življenja in razmišljanja, na to kako se bomo oblačili, katero glasbo bomo poslušali, katere filme si bomo ogledali in koga bodo naši starši volili. S tem smo se ujeli v medijske mreže. Ne, danes ne bom šla za računalnik. Zunaj sije sonce in boljše bo, da se grem ven igrat.

Lara, 4. A

UJEL SEM SE V MEDISKE MREŽE

Neko soboto sem poležaval v dnevni sobi. Na televiziji sem zagledal reklamo za novo spletno stran za igre na računalniku. Ko sem to videl, so se mi oči široko razprle. Takoj sem jih naložil, seveda z maminim dovoljenjem. Pričel sem igrati, saj so bile vse igrice zelo zanimive.

Čas mi je hitro mineval in preden sem se zavedal, je bil čas za večerjo. Hitro sem jo pojedel in se takoj vrnil za računalnik ter nadaljeval z igranjem. Po tistem dnevu nisem razmišljal o ničemer drugem, razen o teh igricah. Vse dneve sem preživel pred računalnikom, tudi učil se nisem več toliko kot prej. Moje ocene so postajale vedno slabše in tudi učiteljica je opazila, da se z mano nekaj dogaja. Starša sta bila jezna name, vendar nisem se zmenil zanju.

Nekega dne je prišel pozvonit na vrata moj prijatelj Luka. Vprašal me je, če grem z njim igrati košarko. Odgovoril sem, da ne, saj sem čas raje preživel za računalnikom. Po nekaj minutah sem se zavedel, da sem Luko s tem zelo prizadel. Ugotovil sem, da sem zasvojen.

Obiskal sem ga, se mu opravičil in spet sva bila najboljša prijatelja. Od tistega dne dalje si ne dovolim več ujeti v računalniško mrežo – past.

Alen Pokupec, 4.2